

HISTRYJO (1) *sb m*

sg N (lat.) histrio. ◊ **[pl D histryj(o)n(o)m.]**

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Aktor dramatyczny lub komediowy [histrio – błazen albo który komedyje i insze gry wywodzi Mącz 157a; histriones – sprawc[y] komedy[je] Calep; kuglarz, figlarz, komedyjnik, skoczek – histrio Cn]: V nas komedij takich iákie máią być/ áni Trágediy nie máíz: iżby to Polacy wiedzieć mogli/ (mowie o tych ktorzy literas nie máią) co iest *Hiftrio Górndworz* B2v; **[[królowie]** obáliwfy fie podobni fą owym Hiftryono^m co Trágedye fprawuią. Bo wiele ich iáko to widamy/ poki fą Cekropy/ Sififámi/ y Telefy/ Korony ná głowie nofzą/ [...] á iefli ich kto/ iáko to więc bywa/ wpośzrod Sceny ná fzyię popchnie/ śmiech z siebie czynią tym ktorzy pátrzą/ kiedy im Koroná poľpoľu z máfzkárą fpádnie/ y w fwoy wľafny ľeb fie ránią *LucSamosKur* D2v.]*

WG